

22ste zondag, jr. B, Xaveriuskerk, Deut. 4, 1-2. 6-8; Ps. 15, 2-5; Jak. 1, 17-18. 21-22. 27; Mc. 7, 1-8. 14-15. 21-23

Ward Biemans SJ

Broeders en zusters, de brief van Jakobus heeft een bijzonder uitgangspunt, iets wat we niet vaak horen in de media, in de cultuur of in de politiek, waarin het vaak lijkt alsof de waan van de dag regeert. En dat uitgangspunt van Jakobus is: 'elke goede gave, elk volmaakt geschenk daalt neer van boven, van God de Vader'. We kunnen dan bijvoorbeeld denken aan de drie bekende goddelijke deugden: geloof, hoop en liefde. Het geloof is inderdaad een godsgeschenk, dat ons standvastigheid geeft waardoor we niet met alle winden hoeven mee te waaien. De hoop, waardoor we met vertrouwen naar de toekomst kunnen kijken, zelfs over de grenzen van de dood heen, ook dat is een genadegave. En tenslotte de liefde, de grootste van de drie goddelijke deugden. Iedereen die wel eens echte liefde heeft ervaren in zijn of haar leven weet dat dit een kracht en een vreugde geeft, die de menselijke maat te boven gaat. Die weet dat de liefde een goddelijke oorsprong heeft.

Hoe zelden, beste mensen, spreken we met elkaar over geloof, hoop en liefde in ons dagelijks leven. Zelf het kerkelijke nieuws gaat helaas vaak over schandalen en over de vraag wie daarvoor op moet draaien. Voor veel mensen is het zoeken naar spiritualiteit in de wereld van vandaag zoals het zoeken naar water in de woestijn. In zoverre hebben we veel gemeenschappelijk met de mensen waarover we hoorden in de eerste lezing, de mensen die met Mozes meetrokken door de woestijn naar het beloofde land. Vlak voordat zij het beloofde land intrekken, houdt Mozes een toespraak tot het volk waarin hij hen onderricht over de Tien geboden. Die Tien geboden zijn, zo zegt Mozes, een voorwaarde voor het ware leven in het land dat de Heer u schenkt.

En de Tien geboden zijn nog altijd actueel. Om een aantal voorbeelden te noemen: het derde gebod spreekt over het onderhouden van de sabbat: die moet heilig voor u zijn. In hoeverre eerbiedigen mensen vandaag de dag de zondagsrust, onze sabbat, niet alleen om naar de kerk te gaan, maar ook om tijd vrij te maken voor hun familie, vrienden of voor het verenigingsleven?

Het vijfde gebod: Gij zult niet doden. In hoeverre wordt het leven geëerbiedigd van begin tot einde? Of wordt in onze samenleving juist een cultuur van de dood in stand gehouden met abortus en euthanasie?

Het zesde gebod: Gij zult geen echtbreuk plegen, of ook wel: gij zult geen overspel plegen. In hoeverre worden in kerk en samenleving de gezinnen ondersteund, juist die gezinnen die het moeilijk hebben? Of wordt juist de vrije hand gegeven aan zaken die echtbreuk in de hand werken, zoals een eenzijdige aandacht voor de eigen carrière en zoveel mogelijk geld verdienen? Het zesde

gebod gaat ook over zuiverheid, om de eenheid van de mens als lichamelijk en geestelijk wezen. Verwaarlozing van het gebedsleven leidt maar al te vaak tot ontsporing op lichamelijk vlak.

En tenslotte het achtste gebod: Gij zult tegen uw naaste niet leugenachtig getuigen. In hoeverre zijn we oprecht op zoek naar de waarheid, zowel in ons eigen verhaal als in het luisteren naar de ander?

In het evangelie heeft Jezus kritiek op de Farizeeën en schriftgeleerden, omdat zij wel de uiterlijke zaken goed verzorgen, maar de geboden van God laten varen. Ik denk dat dit symptomatisch is voor onze tijd, waarin we heel veel aandacht besteden aan hoe we overkomen op anderen, maar daarbij de traditie waarin we staan of stonden, nogal eens vergeten.

Jezus wijst ons erop dat we meer zouden moeten letten op wat er omgaat in ons hart. Het is niet per definitie goed wat er uit het hart van de mens komt, dat weten we allemaal. Jaloezie, oordelen, roddelen, het begint in ons eigen hart. Het komt er dus op aan om ons hart te blijven onderzoeken en te richten op het goede, zoals oprechte naastenliefde en het gebed. We moeten daarvoor ons hart openen om de liefde van de Heer te ontvangen. Het is zoals met ademen, we ademen zuurstof in die ons leven geeft en waardoor we energie krijgen om onze goede bedoelingen in daden om te zetten. Of soms ook, om onze slechte bedoelingen een halt toe te roepen. Zo kan ons gebed verlopen: het begint vaak met een verlangen naar God, naar oprechtheid, naar zuiverheid. We stellen ons open voor Hem en we drukken in de stilte uit wat we aan verlangens hebben en waarbij we zijn hulp nodig hebben. Door ons door God te laten omvormen, door ons hart te verheffen tot Hem, kunnen we datgene doen wat Hij van ons vraagt. Zo kan het gebed zijn als het ons laven aan een bron die niet opdroogt. En de plek waar we bidden, deze kerk, maar ook thuis, kan worden als een oase in de woestijn. Amen.